

Surmamomendist kuni läbi Võrgu lahkumiseni

Autor Wes Penre, 13.06.2023

<https://wespenrevideos.com/2023/06/12/from-the-dying-moment-to-exiting-through-the-grid/>

See artikkel on kirjutatud ühe minu Ko-Fi liikme palvel. Ma olen Võrgust ja kuidas läbi selle lahkuda palju kirjutanud, kuid alati on asju, mis vajavad täiendavat selgitamist. Ma ei soovi, et sellel teemal oleks segadus – ma soovin, et võimalikult paljud lahkuksid pärast oma surma Maatriksist. See artikkel toob muu hulgas punktide loeteluna välja, mis saab siis, kui inimene on väga haige, kui ta põeb võib-olla Alzheimeri tõbe, dementsust, vähki või on muul viisil surmahetkel segaduses. Mida ta peaks tegema? Siin on minu nõuanne:

Oletame, et „Bill“ on haiglavoodis, valmis surema ja ta on otsustanud pärast oma kehast lahkumist läbi Võrgu Maatriksist väljuda. Oma meeles on ta ennast ette valmistanud ja ta on juba mõnda aega olnud täis otsustavust lahkuda läbi Võrgus oleva augu. Kuid ta põeb Alzheimeri tõbe ja on seega segaduses. Kuigi tal on veel osa tema mõistusest selge, on ta mures, kas ta isegi enam mäletab, et tal on vaja Võrgust läbi minna. Ta on endale selgeks teinud, et protseduur peaks olema lihtne: Kui ta oma kehast lahkuks, tuvastab ta Võrgu, valib suvalise Võrgus oleva augu, püstitab kavatsuse sellest august läbi olla ja Võrgust väljas ta ongi. Ometi on ta märganud, et kuigi ta on oma elus püstitanud mitmeid kavatsusi, ei ole need kas manifesteerunud nii, nagu kavatsatud või võtab selle kavatsuse manifesteerumine igaviku. Seetõttu ta kahtleb, kas tal õnnestub pärast surma paremini teha.

See on tõenäoliselt levinud mure inimese jaoks, kes valmistub oma lahkumise hetkeks, olgu tal siis kognitiivne haigus või mitte. Muidugi eksisteerib põhjus, miks Bill ei saa nii hästi Maatriksis olles manifesteerida. Siin on kõik takke ja aeglane, kuid isegi Maatriks on mõtetele

reageeriv, kuigi see on uskumatult aeglane. See tundub astraaliga võrreldes nagu liikumine läbi liimi. Mõtte manifesteerumine Maatriksis võtab aega „igaviku“ ja sel ajal, kui see mõte (kavatsus) realiseerumiseks aega võtab, on inimesel (antud juhul siis Billil) kogu aeg maailmas vastukavatsuste loomiseks, mille loomistest ta ei ole isegi mitte teadlik. Kuna Universum manifesteerib alati kõige hiljutisema kavatsuse, siis ei pruugi see olla see, mida Bill soovis – võib juhtuda, et Bill saab hoopis vastupidise soovitule, kuna ta kahtles oma võimes manifesteerida oma kavatsus.

Nii toimib see Maatriksis.

Siiski on oluline erinevus füüsilises kehas olemise ja astraalis olemise vahel. Astraal on vastupidiselt sellele, kui me oma tahkes kehas kinni oleme, *koheselt* mõttele reageeriv – see on nagu öö ja päev. Niipea kui Bill oma kehast lahkub, märkab ta, et asjad, millest ta mõtleb ja *millede realiseerimiseks ta kavatsuse püstitab*, manifesteeruvad astraalis koheselt – ta mõistab, et ta on loojajumal (inglise keeles „creator god“). Kui ta mõtleb kassist ja kavatseb manifesteerida kassi, siis enne kui ta on ära õppinud, et ta suudab seda manifesteerumist ka ära hoida, manifesteerub kass tema ette. Kuigi ta õpib kiiresti, kuidas manifesteerumist tagasi hoida, on siiski parem, kui ta nii kiiresti kui võimalik, keskendub vaid ühele asjale – läbi Võrgu väljumisele. Juba teisel pool Võrku olles saab Bill harjutada asjade manifesteerimist ja kuidas oma mõtetest mitte luua – ta õpib (või pigem mäletab, sest ta on seal juba eelnevalt olnud), kuidas seada paika sisemised piirid ja ta õpib kiiresti. Põhjus, miks ma seda tean, on paljude astraalrändurite tunnistused, kes kõik ütlevad sama. Te võite selle kohta Internetist lugeda. Mõned neist inimestest on koolitatud astraalrändurid.

Siin on mõned tüüpilised näited selle kohta, kuidas asjad astraalis toimivad. See teave pärineb paljudelt erinevatelt nii kogunud kui algajatelt astraalränduritelt. Need uurijad õpetavad meile, kuidas astraalis ringi liikuda ja kuidas reisida punktist A punkti B. See on väga lihtne ja see juhtub silmapilkselt. Oletame nüüd, et astraalrändur on millegi osas segaduses või see, mida ta näeb, on ähmane ja mitte eriti selge. Kõik, mida rändur tegema peab, on mõtlema endamisi: „Selgus KOHE PRAEGU!“. Nanosekundiga on kõik selge. Käsklus „KOHE PRAEGU!“ on väga tähtis, sest see tähendab, et midagi peaks juhtuma koheselt.

Oletame, et astraalis soovib rändur liikuda punktist A, kus ta hetkel asub, punkti B, milleks on, näiteks, maastik „seal eemal“. Kõik, mida ta peab tegema, on sellele mõtlema ja seadma kavatsuse: „Maastikule KOHE PRAEGU!“ ja ta on sellel maastikul samal hetkel, kui ta mõtleb „KOHE PRAEGU!“. See ei ole ei hüpoteetiline ega ka vandenõuteooria, sest ei eksisteeri mitte ainult tõendid, *vaid ka tõestus*, et see nii toimib. Nii et keegi ei pea kahtlema, kas see on tõsi, sest see on. Selle kohta on sõna otseses mõttes tuhandeid tunnistusi. Rohkem tõendeid pole vaja.

Seega, kui inimesed surevad ja sisenevad astraali ja on tuvastanud Võrgus asuva augu ning otsustanud sellest läbi minna, on kõik, mis nad tegema peavad lihtsalt see, et nad mõtlevad ennast sellest august läbi.

Nii, pöördume tagasi Billi juurde. Tema haigus on nii ägenenud, et ta on oma kehas täiesti segaduses, et ei eralda päeva ööst. Ta on surmale väga lähedal ja siis ta sureb. Millised saavad olema tema sammud?

- Tema hing-meel lahkub kehast ja hõbedane nõör katkeb. Ta on viimaks vaba raskest, piiratud koormast olla inimese tohutult limiteeritud Maatriksi kehas. Tõenäoliselt tunneb ta esimese asjana kergendust ja ootamatut rõõmutunnet. Tema haigusest ja

üleüldiselt füüsilises kehas olemisest tingitud segadus on nüüd kadunud ja ta suudab selgelt mõelda. Ta ei tunne valu, depressiooni ega muid emotsioone ja aistinguid, millega peame inimese füüsilises kehas (autori sõnakasutus: „sapiens body“) olles toime tulema.

- Võib kuluda lühike hetk enne, kui Bill enda asukoha piiritleb ja saab aru, et ta on surnud. Ta näeb endast allpool enda keha, kuigi astraalis ei oma ei üleval ega all ega ka aeg mingit tähtsust. Bill märkab, et tal on nüüd 360-kraadine nägemine ja et ta ei ole enam piiratud oma füüsilise nägemisvõimega. Kui ta on oma asukoha kindlaks teinud, kasutab ta endast allapoole jäävat füüsilist keha võrdluspunktina ja vaatab sellest „ülespoole“. Seal näeb ta Võrku, mis on tõenäoliselt uduse „pilvena“ tema kohal. Kuid selles on palju auke – justnagu Šveitsi juustus.
- Järsku näeb Bill endast paremal asuvas kauguses midagi ja ta kaotab oma keskendunud oleku. Kuigi ta teab, et ta peaks jääma keskendunuks, pöörama tähelepanu mitte millelegi enda ümber ja mitte kellegagi astraalis „rääkima“ (tegelikult ei saa seal olles rääkida – te suhtlete oma mõtete abil), ei suutnud ta ennast tagasi hoida. Ta muutub uudishimulikuks ja mõtleb ennast kogemata selles kohas olevana, et asja uurida. Hetkega on ta oma uue fookuspunkti asukohas. Ta on üllatunud ja pisut šokeeritud, kuna ei ole sellise koheselt toimiva rändamisega harjunud. Kuid ta mäletab oma eesmärgi ja keskendab oma tähelepanu ümber ühele Võrgus olevatest aukudest.
- Ilma pikemata jututa mõtleb ta: „Ma olen Võrgus olevast august läbi KOHE PRAEGU!“ ja Bill on koheselt Maatriksist väljas, leides ennast ilmselt päikesesüsteemis, ja tema all on Võrk ja Maa.
- Kui Bill veel Maal elas, kartis ta: „Kuidas ma ennast tunnen, kui ma olen Võrgust väljas? Kas ma olen kohkunud ja üksik ning ei tea, mida teha? Kas ma saan paanikahoo ja lähen läbi Võrgu uuesti tagasi astraali, kus on „turvaline“? Võib-olla ma lähen tagasi ja lähen ikkagi tunnelist läbi.“ Kuid väljaspool Võrku märkab Bill, et ta ei karda mitte vähimatki. Ta on oma vaimuenergia Maatriksist välja võtnud ja on nüüd ühinenud oma tõelise vaimkehaga. Ta tunneb ennast jälle „tervikuna“. Kuidagi meenutab see kõik talle arvutimängu mängimist Maal. Tema on mängija, kellel on avatar tema sülearvutis asuvas väga intensiivses mängus. Ta pühendab/investeerib suurema osa oma energiast sellesse mängu ja ta tunneb, et ta ongi tegelikult selle mängu sees (mida võiks öelda, et ta ongi, sest tema energia on sellesse investeeritud/pühendatud). Kuid siis otsustab ta mängimise lõpetada, ta peatab hiireklõpsuga mängu ning lülitab arvuti välja. Teiste sõnadega – ta võtab tagasi selle energia, mille ta mängu investeeris ja see energia on nüüd tema kui mängijaga (vaimkeha analoog) taasühendatud. Ta on jälle tervik ja ei ole mängu investeeritud. Ja ta ei karda. Miks ta peakski? Ta lihtsalt mängis mängu. Miski sellest ei olnud tema. Nüüd, kui ta oma majas ringi kõnnib, on ta „päris“ maailmas. Seega puudub kartmiseks igasugune põhjus. Ta on oma majas juba tuhandeid kordi enne ringi kõndinud ja seal pole millegi üle hirmu tunda.

Nii tunneb Bill ennast väljaspool Võrku – ei mingit hirmu. Ta on kodus. Siiski arvab ta, et kõige parem oleks kõigepealt minna Kuninganna juurde (tõlkija märkus: The Queen of Stars ehk Sophia, inimeste Looja), et talle sellest mängust aru anda ja nõu küsida, mida järgmiseks teha. Seega mõtleb ta: „Ma olen koos kõrgeima aspektiga Kuningannast KOHE PRAEGU!“ ja enne kui ta aru saab, on ta juba Kuninganna kõrval.

See ongi kõik. Kui Billil peaks midagi tema väljumisel „valesti“ minema, siis pole sellest lugu. Kui ta mõtleb ennast valesse kohta ja ei tea, kus ta on, siis peab ta vaid mõtlema: „Tagasi oma eelmises

asukohas KOHE PRAEGU!“ ja ta võib kõike uuesti alustada. Nõue on, et Bill hoiaks ennast tasakaalukana, ei alluks hirmule ega hakkaks paanitsema. Vähe tõenäoline, et see juhtub, aga kui juhtub, peab Bill maha rahunema ja uuesti keskenduma või ümber keskenduma. Alati on olemas niiöelda „Tagasivõtunupp“ ja ta võib tagasi minna oma eelmisesse asukohta või olekusse. Täpselt milliseid käsklusi astraalis kasutada, saab kohandada vastavalt sellele, mis igale inimesele kõige parem tundub, kuid soovitatav on kasutada sõnadeühendit „KOHE PRAEGU!“ mõttekäigu lõpus. Samuti on soovitatav kasutada väljendit „ma olen“ võimalike väljendite „ma lähen/liigun/suundun jne“ asemel. Näiteks, „Ma olen (teatud asukohas, olekus) KOHE PRAEGU!“ „Ma lähen/liigun/suundun jne ...KOHE PRAEGU!“ asemel, sest „Ma olen“ ei sisalda ümberpaigutumisele kuluvat aega, samas kui „ma lähen/liigun/suundun“ viitab ajale.

Lõpetuseks on siin mõned lisaküsimused, millele tahan vastata, kuna need on mu tähelepanu pälvinud:

Küsimus 1: Šveitsis on legaalne abistatud enesetapu organisatsioon. Sa lähed sinna ja sulle antakse tablett. Muidugi mõista on asja juures ka ranged nõuded, nagu näiteks kiri arstilt, mis kinnitab, et kaasaegne meditsiin ei saa enam midagi teha.

Kas see oleks okei sellist asja teha?

Kommentaar: Jah, ma toetan seda kogu südamest. Kui paranemiseks pole mitte mingisugust lootust ja inimene kannataks kogu oma allesjäänud elu, siis ma ei näe Šveitsi lahenduses, millega ma hiljuti pisut kokku olen puutunud, probleemi.

Küsimus 2: Kui Bill ei erista enam päeva ööst, kas siis poleks võimalik, et ta formuleerib kavatsuse lahkuda KOHE PRAEGU (lahkuda füüsilisest kehast →astraal →väljub läbi Võrgus oleva augu) selle asemel, et ootab, kuni ta keha alla annab ja ta lõpetab astraalis.

Kommentaar: Tänu sellele, kuidas En.ki konstrueeris sapiensi keha, on hing-meel kehaga ühendatud „hõbedase nõõri“ kaudu, mis on selleks, et takistada hing-meelt lahkumast enne keha surma. See on selline nõõr, mis hoiab meid keha külge kleebituna meie eluajal. Homo sapiens sapiens kehade loomisel oli En.ki'l raskusi meie kinni hoidmisega nendes ebamugavates kehaosades ja ta tuli välja sellise lohaka lahendusega kinnitada astraalkeha ja füüsilise keha vahele energeetiline nõõr. Seetõttu oleks Billil väga raske ainult tahte abil oma kehast lahkuda. See pole võimatu, kuid inimesel peab olema väga tugev kavatsus soovida oma surma ilma tegelikku füüsilist enesetappu sooritamata.

Küsimus 3: Kas Bill saab püstitada kavatsuse „KOHE PRAEGU“ selle kohta, et ta ei saa tulevikus põdema Alzheimeri tõbe ja et ta selle asemel sureb unes olles, ilma valudeta jne, kuni selle ajani.

Kommentaar: Jah ja ei. Bill peaks selle saavutamiseks minema vastuollu Maatriksi reeglitega, mis jällegi ei ole võimatu. Vaim on materias üle, kuid see nõuab kristalliselget laserkiirena fokuseeritud kavatsust, millele ei tohi järgneda mitte ühtegi vastukavatsust. Kui me oleme siin, selles En.ki loodud 3D-s, oleme me piiratud siinse simulatsiooni reeglite ja limitatsioonidega, täpselt nagu arvutimängus on reeglid ja piirangud, mida ei saa nii kergesti tühistada. Maatriksis olevad seadused ja reeglid ei ole samad, mis on Maatriksist väljaspool või isegi astraalis. Meil on astraalis ja Orionis palju rohkem vabadusi kui meil siin on. Maal, inimkehas, on meil vaid 4% oma tegelikest võimetest. Astraalis olles on meil palju rohkem ja Orionis on meil 100%.

Lisaks peate Maal inimkehas olles arvestama DNA, esivanemate, haigusi tekitada võivate vereliini kõrvalekallete, keskkonnamõjude, oma mõtteviisi ja Maatriksi reeglitega. Nüüd võime mõista, miks siin on nii raske oma kavatsusi manifesteerida. Siin on nii palju tegureid, mida peab arvesse võtma ja mis

ei ole probleemiks väljaspool meie kehasid. Sellest hoolimata suudavad inimesed ka siin oma kavatsusi manifesteerida.

Küsimus 4: Kuidas täpselt kavatsust seada? Mis on need kriteeriumid? Mida peab kavatsuse seadmisel mõtlema? Mida peab kavatsuse seadmisel tundma? Mida peaks kavatsuse seadmisel oma mõttes/meeles nägema (piltidena)? Ja kuidas ma siis saan kindel olla, et mu kavatsus toimib?

Kommentaar: Kavatsused peavad olema keskendunud/fokuseeritud ja selged. Kavatsuse seadmisel ei tohi olla kahtlusi, mõeldes, et see ei toimi, sest siis saab *sellest* teie kavatsus ja muidugi, kui teie kavatsus on, et see ei tööta, siis see ei töötagi. See pole selge kavatsus ja kahtlus võib takistada või vähemalt aeglustada selle juhtumist. Kui te kavatsete käsklust, nagu näiteks: “Ma olen väljaspool Võrku KOHE PRAEGU!”, peate te seda ka tõesti mõtlema. Ei ole soovitatav samal ajal oma kaugemas ajasopis mõelda: “Ma loodan, et see töötab...”.

Te peate uskuma sellesse, mida te teete. Kui kellelgi on sellega probleeme, siis ma soovitan harjutada kavatsuste seadmist ja õppida, kuidas neist kõik kahtlused välja filtreerida. See võib olla otsustava tähtsusega. Lihtsalt selge mõte, see on kõik. Kuigi meil kõigil võib seoses lahkumisega mõni hirm olla, peame me need hirmud lahkudes kõrvale jätma. Välkkiire käsklus: “Ma olen väljaspool Võrku KOHE PRAEGU!”. See on kõik. Te ei pea mõtlema: “Ma ei tea, milliseid pilte ma peaksin oma mõttes vaatama”. See on tähelepanu kõrvale juhtimine. Vajalikud pildid on teie mõttepaketi ja kavatsuse osana seal juba automaatselt olemas. Te ei pea neid vägisi esile kutsuma. Kõik, mida te vajate, on keskendumist ja seejärel käskluse andmist. See toimib, kui olete astralis.

Tegelikult võite täheldada, et liigute ringi isegi siis, kui te seda ei kavatse, sest te mõtlete passiivselt liikumisest. Just nii võimsad on mõtted astralis. Ma lihtsalt tahan, et inimesed keskenduksid ainult vaid enda lahkumiskavatsusele, tagades sellega eduka väljumise segavate mõjutusteta. Väljumine peab olema teie peamine mõte teie meeles. Kõik muu ei tohi omada tähtsust. Tegelikuses on tavaliselt vaja vaid kerget mõtet, kuid selge kavatsuse seadmine ilma vastukavatsuseta on turvalisem viis minna juhul, kui muretseme, et meid võidakse segada.

Küsimus 5: Mis siis, kui Bill ei mäleta astralis olles käsklust: “Selgus KOHE PRAEGU!”, sest tema astraalkehadele on kinnitunud tumedad energiad või kes teab mis?

Kommentaar: Ainus põhjus, miks inimene astralis tumedaid energiad kogub, on see, kui tema enda vibratsioon on selline tema väljumise hetkel. See on ka põhjuseks, miks me peame endaga sisemist tööd tegema ja tõesti ka tundma, et me oleme väljumiseks valmis. Me peame tundma seda sisemist enesekindlust, et me suudame seda teha. Kui meil seda ei ole, on hea mõte jätkata iseenda tervendamisprotsessi, kuni jõuame punkti, kus ütleme endale seda tõesti ka mõeldes: “Ma olen valmis!”. Siis oleme valmis.

Igal juhul, naljatamisi öeldes – meil ei ole astralis Alzheimerit. Kui me oma kehadest lahkume, saabub kohene selgus. Ma tõsiselt kahtlen, et te unustate seal oma käsklused. Aga nagu ikka – hoidke asjad lihtsatena. Lihtsad, selgesõnalised käsklused, ei mingeid üleliigseid sõnu.

Küsimus 6: Kuidas Bill ennast astralis rünnakute eest kaitseb?

Kommentaar: Läbi enesekindluse ja piiride seadmise. Kuid ennekõike mitte kartes ja olles täielikult keskendunud oma ülesandele ja ei millelegi muule. Pidage meeles, et Võrgust on võimalik läbi minna vaid mõne sekundi jooksul pärast kehast lahkumist. See ei ole pikk protsess. Lihtsalt tehke seda, keskenduge vaid selle ühikese aja jooksul ja teiega saab kõik hästi olema. Jätke kõik muud kaalutlused

maha ja ärge laske neil teid segada nende lühikeste sekundite jooksul, mis Võrgu kaudu väljumiseks kulub.

Samuti pidage meeles, et inimesed reisivad astraalis igapäevaselt (kehavälised kogemused, Out of Body Experiences ehk OBE's inglise keeles) ja neid ei rünnata. Ainult intensiivne tugev hirm teeb teid manipulatsioonidele ja rünnakutele altiks. Ja need on asjad, milledest vabanemist saame harjutada veel siinses elus olles, et me astraalis olles ei peaks midagi sellist kogema.

Samuti on oluline teie nõusolek. Kui lubate end aktiivselt või passiivselt rünnata või manipuleerida, kutsute te seda ligi. Kui hoiate enda ümber „aurat“, mis ütleb, et olete piiratud ja kättesaamatus alas, jäetakse teid rahule, kes iganes „nad“ ka ei ole.

See „aura“ tekitab end ise, kui te olete kindlameelne ja enesekindel selles, mida te soovite teha. Ärge pöörake tähelepanu mitte millelegi muule peale oma eesmärgi ja mitte keegi ei peata teid.

Neile, kes soovivad seda kõike veel põhjalikumalt uurida, soovitan lugeda läbi Võrgu lahkumise juhendit „Surmajärgne lahkumine“, mille autoriks on minu hea sõber Suzaku, kes kirjutas selle tuginedes infole WPP's (tõlkija märkus: Wes Penre Papers, leitavad Wes Penre blogis) ja omaenda täpsetele väljumisplaanidele, mis minu hinnangul töötaksid paljude inimeste puhul. Selle juhendi võite leida minu blogi seksioonist „EXIT THE GRID“ - <https://wespenrevideos.com/> või otseaadressilt [Exit Handout \(Steps to Leave the Matrix\)–Updated October 14, 2023 – Videos and Articles by Wes Penre \(wespenrevideos.com\)](#)